

Uradni list

C 190

Evropske unije

Zvezek 47

Slovenska izdaja

Informacije in objave

24. julija 2004

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Informacija</i>	
	Sodišče	
	SODIŠČE	
2004/C 190/01	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 10. junija 2004 v zadevi C-454/01: Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji (Direktiva 96/59/ES — Ravnanje z odpadki — Odstranjevanje polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov)	1
2004/C 190/02	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. junija 2004 v zadevi C-87/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih ali zasebnih projektov — Projekt „Lotto zero“)	1
2004/C 190/03	Sodba sodišča (drugi senat) z dne 10. junija 2004 v zadevi 168/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof): Rudolf Kronhofer proti Mariane Maier, Christian Möller, Wirich Hofius, Zeki Karan (Bruseljska konvencija — Člen 5, alineja 3 — Pristojnost v zvezi z delikti ali kvazidelikti — Kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka — Premoženjska škoda, nastala zaradi naložbe kapitala v drugi državi pogodbenici)	2
2004/C 190/04	Sodba sodišča (veliki senat) z dne 8. junija 2004 v zadevi C-220/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof): Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten proti Wirtschaftskammer Österreich (Načelo enakega plačila za moške in ženske — Pojem plačila — Upoštevanje obdobja služenja vojaške službe pri izračunu odpravnine — Možnost primerjave delavcev, ki služijo vojaški rok in delavk, ki po izteku porodniškega dopusta izrabijo starševski dopust, katerega trajanje se ne upošteva pri izračunu odpravnine)	2



<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2004/C 190/05	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 10. junija 2004 v zadevi C-333/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Neizvršitev prenosa Direktive 98/50/ES — Prenos podjetja — Ohranjanje pravic delavcev)	3
2004/C 190/06	Zadeva C-150/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Danski, vložena dne 23. marca 2004	3
2004/C 190/07	Zadeva C-200/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Bundesfinanzhofs z dne 18. marca 2004 v zadevi Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH	5
2004/C 190/08	Zadeva C-203/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) z dne 28. aprila 2004 v zadevi Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH	5
2004/C 190/09	Zadeva C-210/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione, peti civilni oddelek (Italija) z dne 18. februarja 2004 v zadevi Ministero dell'Economia e delle Finanze in Agenzia delle entrate proti FCE Bank plc.	6
2004/C 190/10	Zadeva C-213/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Oberster Gerichtshof z dne 29. aprila 2004 v zadevi Ewald Burtscher proti Josef Stauderer	6
2004/C 190/11	Zadeva C-214/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 19. maja 2004	6
2004/C 190/12	Zadeva C-215/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Østre Landsret z dne 14. maja 2004 v zadevi Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen	7
2004/C 190/13	Zadeva C-216/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Consiglio di Stato (Italija) kot sodnega organa, peti oddelek, z dne 27. januarja 2004 v zadevi SABA Italia SpA proti Commune di Bolzano in SEAB SpA	8
2004/C 190/14	Zadeva C-222/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione - peti civilni oddelek (Italija) z dne 23. marca 2004 v zadevi Ministero dell'economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato in Cassa di Risparmio di San Miniato SpA	8
2004/C 190/15	Zadeva C-225/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 1. junija 2004	9
2004/C 190/16	Zadeva C-226/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) - prvi bis oddelek - z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med družbo „La Cascina“ Coop.a.r.l. ter družbo Zilch S.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze in Pedus Service P. Dussman in drugi	9
2004/C 190/17	Zadeva C-227/04 P: Pritožba Marie - Luise Lindorfer zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 18. marca 2004 v zadevi M. - L. Lindorfer proti Svetu Evropske unije, T-204/01, vložena dne 5. aprila 2004	10
2004/C 190/18	Zadeva C-228/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) - prvi bis oddelek - z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med Konzorcijem G.f.M. proti Ministero della Difesa ter družbi Coop.a.r.l. „La Cascina“ in družbi Zilch S.r.l.	11



<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2004/C 190/19	Zadeva C-236/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg, vložena dne 7. junija 2004	11
2004/C 190/20	Zadeva C-238/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 7. junija 2004	12
2004/C 190/21	Zadeva C-240/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji, vložena dne 8. junija 2004	13
2004/C 190/22	Zadeva C-243/04 P: Pritožba M. zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 21. aprila 2004 v zadevi M. proti Sodišču Evropskih skupnosti, T-172/01, vložena dne 5. aprila 2004	13
2004/C 190/23	Zadeva C-249/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgija) z dne 9. junija 2004 v zadevi José Allard proti Institut national d'assurance sociale pour travailleurs indépendants (INASTI)	14
SODIŠČE PRVE STOPNJE		
2004/C 190/24	Sodba Sodišča Prve Stopnje z dne 25. maja 2004 v zadevi T-154/01 Distilleria F. Palma SpA proti Komisiji Evropskih skupnosti, (Uredba (EGS) št. 822/87 — Skupna ureditev trga za vino — Uredba (EGS) št. 1780/89 — Uredba (EGS) št. 2710/93 — Uredba (ES) št. 416/96 — Odstranitev alkohola, pridobljenega z destilacijskimi postopki — Uredba (EGS) št. 3390/90 — Odprodaja za uporabo na trgu z gorivom — Zavrnitev Komisije za spremembo določenih pogojev razpisa — Višja sila — Nepogodbena odgovornost Skupnosti — Dopustnost)	15
2004/C 190/25	Sodba Sodišča Prve Stopnje z dne 12. maja 2004 v zadevi T-191/01, André Hecq proti Komisiji Evropskih skupnosti (Uradniki — Socialna varnost — Člen 72(1) Kadrovskih predpisov — Povrnitev zdravstvenih stroškov — Huda bolezen — Zavrnitev 100 % povračila nekaterih zdravstvenih storitev)	15
2004/C 190/26	Zadeva T-31/04: Tožba Eurodrive Services and Distribution N.V. proti Uradu za harmonizacijo na notranjem trgu, vložena dne 28. januarja 2004.	16
2004/C 190/27	Zadeva T-135/04: Tožba GfK Aktiengesellschaft proti Uradu za harmonizacijo notranjega trga, vložena dne 8. aprila 2004	16
2004/C 190/28	Zadeva T-136/04: Tožba Domäne Vorderriss, Rasso Freiherr von Cramer - Klett in Rechtlerverband Pfronten proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 8. aprila 2004	17
2004/C 190/29	Zadeva T-143/04: Tožba Antoniette Camurato Carfagno proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. aprila 2004	18
2004/C 190/30	Zadeva T-164/04: Tožba Patricie Wauthier in Viviane Deveen proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. maja 2004	18
2004/C 190/31	Zadeva T-171/04: Tožba Daniela Surgeta proti Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. maja 2004	19
2004/C 190/32	Zadeva T-181/04: Tožba Nathalie Heinen proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. maja 2004	19



II *Pripravljalni akti*

.....

III *Obvestila*

2004/C 190/33

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije*

UL C 179, 10.7.2004. 20



I

(Informacija)

SODIŠČE

SODIŠČE

Sodba Sodišča

(drugi senat)

z dne 10. junija 2004

v zadevi C-454/01: Komisija Evropskih skupnosti proti
Zvezni republiki Nemčiji ⁽¹⁾*(Direktiva 96/59/ES — Ravnanje z odpadki — Odstranjevanje polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov)*

(2004/C 190/01)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-454/01, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. zur Hausen) proti Zvezni republiki Nemčiji (zastopnika: W.-D. Plessing in R. Stüwe) zaradi ugotovitve, da Zvezna republika Nemčija, s tem da v predpisanem roku ni sestavila oziroma ni obvestila Komisije o sestavi načrta iz člena 11(1) (prva alineja) Direktive Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT) (UL L 243, str. 31), ni izpolnila obveznosti iz Pogodbe ES, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans (poročevalec), predsednik senata, sodnika C. Gulmann in R. Schintgen, sodnici F. Macken in N. Colneric, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodna tajnica: M.-F. Contet, administrateur principal, dne 10. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Zvezna republika Nemčija, s tem da v predpisanem roku ni sestavila oziroma ni obvestila Komisije o sestavi načrta iz člena 11(1) (prva alineja) Direktive Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT) (UL L 243, str. 31), ni izpolnila obveznosti iz te direktive.
2. Zvezni republiki Nemčiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 17, 19.1.2002.

Sodba Sodišča

(prvi senat)

z dne 10. junija 2004

v zadevi C-87/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki ⁽¹⁾*(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov nekaterih javnih ali zasebnih projektov — Projekt „Lotto zero“)*

(2004/C 190/02)

(Jezik postopka: italijansščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-87/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek in R. Amorosi) proti Italijanski republiki (zastopnik: M. Massella Ducci Teri) zaradi ugotovitve, da Italijanska republika, s tem da Abruška regija ni preverila, ali projekt gradnje izven-mestne obvoznice v Teramu (projekt, poznan pod imenom „Lotto zero – Variante, tra Teramo (Italija) in Giulianova, alla strada statale SS 80“), ki spada med tiste, ki so naštet v Prilogi II Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, str. 40), potrebuje presojo vplivov na okolje v skladu s členi 5 do 10 te direktive, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(2) omenjene direktive, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, sodnika A. Rosas (poročevalec) in A. La Pergola, sodnica R. Silva de Lapuerta in sodnik K. Lenaerts, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: R. Grass, dne 10. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Italijanska republika, s tem da Abruška regija ni preverila, ali projekt gradnje izven-mestne obvoznice v Teramu (projekt, poznan pod imenom „Lotto zero – Variante, tra Teramo (Italija) in Giulianova, alla strada statale SS 80“), ki spada med tiste, ki so naštetih v Prilogi II Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, potrebuje presajo vplivov na okolje v skladu s členi 5 do 10 te direktive, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(2) omenjene direktive.

2. Italijanski republikli se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 109, 4.5.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 10. junija 2004

v zadevi 168/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof): Rudolf Kronhofer proti Mariane Maier, Christian Möller, Wirich Hofius, Zeki Karan (¹)

(Bruseljska konvencija — Člen 5, alineja 3 — Pristojnost v zvezi z delikti ali kvazidelikti — Kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka — Premoženijska škoda, nastala zaradi naložbe kapitala v drugi državi pogodbenici)

(2004/C 190/03)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi 168/02, katere predmet je predlog Oberster Gerichtshof (Avstrija) naslovljen na Sodišče, naj na podlagi na podlagi Protokola z dne 3. junija 1971 glede razlage Sodišča Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah v postopku v glavni stvari, ki poteka med strankami Rudolf Kronhofer in Mariane Maier, Christian Möller, Wirich Hofius, Zeki Karan, izda predhodno odločbo o razlagi člena 5, alineja 3 zgoraj navedene Konvencije z dne 27. septembra 1968 (UL 1972 L 299, str. 32), kakor jo je spremenila Konvencija z dne 9. oktobra o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske (UL L 304, str. 1, in spremenjeno besedilo – str. 77), Konvencija z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike (UL L 388, str. 1), Konvencija z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske Republike (UL L 285, str. 1), Konvencija z dne 29.

novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske (UL 1997 C 15, str. 1), je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans (predsednik senata), J. - P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec) in R. Schintgen, sodniki in N. Colneric, sodnica, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: H. von Holstein, dne 10. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

Člen 5, alineja 3 Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kakor jo je spremenila Konvencija z dne 9. oktobra o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, Konvencija z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike, Konvencija z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske Republike, Konvencija z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske se mora razlagati tako, da besedna zveza „kraj, kjer je prišlo do škodnega dogodka“ ne obsega kraja prebivališča tožeče stranke, v katerem bi se nahajal „center njegovega premoženja“ samo zaradi tega, ker naj bi bil utrpel finančno škodo zaradi izgube delov njegovega premoženja, ki je nastopila in jo je utrpel v drugi državi pogodbenici.

(¹) UL C 169 z dne 13.7.2002.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 8. junija 2004

v zadevi C-220/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof): Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten proti Wirtschaftskammer Österreich (¹)

(Načelo enakega plačila za moške in ženske — Pojem plačila — Upoštevanje obdobja služenja vojaške službe pri izračunu odpravnine — Možnost primerjave delavcev, ki služijo vojaški rok in delavk, ki po izteku porodniškega dopusta izrabijo starševski dopust, katerega trajanje se ne upošteva pri izračunu odpravnine)

(2004/C 190/04)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-220/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof (Avstrija), na podlagi člena

234 ES naslovljen na Sodišče, v postopku, ki poteka pred njim med Österreichischer Gewerkschaftsbund, Gewerkschaft der Privatangestellten proti Wirtschaftskammer Österreich, o razlagi člena 141 ES in člena 1 Direktive Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske (UL L 45, str. 19), je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, sodnik, C. W. A. Timmermans, sodnik, A. Rosas, J.-P. Puissochet (poročevalec) in J. N. Cunha Rodrigues, predsedniki senatov, R. Schintgen, sodnik, F. Macken, sodnica, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr, sodnik, in R. Silva de Lapuerta, sodnica, generalna pravobranilka: J. Kokott, sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika, dne 8. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

- 1) Ugodnost, da se osebam, ki služijo vojaški rok ali nadomestno obvezno civilno služenje, ki ga je mogoče prostovoljno podaljšati, pri izračunu odpravnine, do katere bi bili lahko naknadno upravičeni, upošteva trajanje navedenih obdobj, je treba razumeti tako, da to predstavlja element plačila v smislu člena 141 ES.
- 2) Člen 141 ES in Direktiva Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske ne nasprotujeta temu, da se pri izračunu odpravnine iz naslova delovne dobe na delovnem mestu upošteva tudi obdobje vojaškega roka oziroma enakovredno civilno služenje, ki ga večinoma opravljajo moški, kar pa ne velja za obdobje starševskega dopusta, ki ga najbolj pogosto izrabijo ženske.

(¹) UL C 202 z dne 24.8.2002.

Sodba Sodišča

(tretji senat)

z dne 10. junija 2004

v zadevi C-333/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Neizvršitev prenosa Direktive 98/50/ES — Prenos podjetja — Ohranjanje pravic delavcev)

(2004/C 190/05)

(Jezik postopka: francoščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-333/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnica: M.-J. Jonczy) proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(zastopnik: S. Schreiner) zaradi ugotovitve, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da ni sprejelo zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 o spremembah Direktive 77/187/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 201, str. 88), oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih ukrepov ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, v funkciji predsednika tretjega senata, sodnik R. Schintgen in sodnica N. Colneric (poročevalka), generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: R. Grass, dne 10. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da v določenem roku ni sprejelo zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 o spremembah Direktive Sveta 77/187/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 213, 6.9.2003.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Danski, vložena dne 23. marca 2004

(Zadeva C-150/04)

(2004/C 190/06)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Lyal in S. Tams, kot zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 23. marca 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Danski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Danska, s tem da je sprejela in ohranja v veljavi zakonodajo na področju življenjskih in pokojninskih zavarovanj, na podlagi katere veljajo davčne olajšave in izjeme (členi 18 in 19 zakona o davku na pokojnine) samo za vplačila pri pogodbah sklenjenih s pokojninskimi institucijami s sedežem na Danskem, medtem ko nobena takšna davčna olajšava ni dana za vplačila na podlagi pogodb sklenjenih s pokojninskimi institucijami, ki imajo sedež v drugih državah članicah (členi 52 in 53B), ni izpolnila obveznosti iz členov 39, 43, 49 in 56 ES;

2. Kraljevini Danski naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Danska zakonodaja o inter alia davčnih olajšavah za vplačila v sheme življenjskih in pokojninskih zavarovanj je v nasprotju z določbami Pogodbe ES, ki urejajo svobodo opravljanja storitev, prosto gibanje delavcev, pravico do ustanavljanja ter prost pretok kapitala in jih ni mogoče upravičiti z višjimi razlogi v javnem interesu, kot le-ti izhajajo iz sodne prakse Sodišča.

Svoboda opravljanja storitev (člen 49 ES)

Neobstoj olajšav in izjem za vplačila v tuje sheme pokojninskih zavarovanj ustvarjajo situacijo, da imetniki polic, ki prebivajo na Danskem, ne morejo sklepati pokojninskih zavarovanj s pokojninskimi institucijami s sedežem v drugih državah članicah, temveč samo na Danskem. Tuje pokojninske institucije de facto ne morejo ponujati svojih storitev na danskem trgu. Pogoji, da morajo imeti sedež na Danskem torej predstavljajo omejitve svobode opravljanja storitev iz držav članic razen Danske.

Prosto gibanje delavcev in pravica do ustanavljanja (člena 39 in 43 ES)

Danski predpisi, ki ne dovoljujejo olajšav za vplačila v tuje pokojninske sheme v glavnem prizadevajo delavce migrante in samo-zaposlene osebe iz drugih držav članic. Delavci in samozaposlene osebe, ki se preselijo na Dansko in ki so že sklenile pokojninsko zavarovanje v drugih državah članicah, morajo zato, da bi lahko uživale enake davčne olajšave kot delavci, ki so sklenili pokojninsko zavarovanje na Danskem, skleniti novo pokojninsko zavarovanje s pokojninskimi institucijami s sedežem na Danskem.

Prost pretok kapitala (Člen 56 ES)

Pogoj, da mora pokojninska institucija imeti sedež na Danskem, da bi zavarovanec lahko dobil davčno olajšavo, pomeni, da imetniki zavarovalnih polic ne morejo skleniti pokojninskega zavarovanja s pokojninskimi institucijami s sedežem v drugih državah članicah. Danski predpisi torej omejujejo prost pretok kapitala v obliki vplačil in izplačil v pokojninsko zavarovalno shemo.

Višji razlogi v javnem interesu

– Učinkovit davčni nadzor

Potreba po zagotovitvi učinkovitega davčnega nadzora, na katero se sklicuje danska vlada, ne more upravičiti danske

ureditve davčnih olajšav, ki omejujejo zgoraj navedene svoboščine. Predpisi so v nasprotju z načelom sorazmernosti, ker je učinkovit davčni nadzor in preprečevanje davčnih utaj mogoče zagotoviti z ukrepi, ki so manj omejujoči od danskih predpisov, kot na primer pogoj, da morajo davkoplačevalci zagotoviti potrebne podatke kot predpogoj za pridobitev davčne olajšave ali pogoj sodelovanja z davčnimi organi v drugih državah članicah v skladu z Direktivo Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve (¹)

– Doslednost davčnega sistema

Sodna praksa Sodišča priznava, da doslednost davčnega sistema zahteva, da ima država članica, kar se tiče priznavanja davčnih olajšav za vplačila v sheme pokojninskega zavarovanja sklenjena v drugi državi članici, pravico obdavčiti zneske, ki so izplačani iz sheme pokojninskega zavarovanja.

Vseeno pa mora obstajati doslednost glede posameznega davkoplačevalca in tesna povezava med olajšavami za vplačila v sheme in obdavčitvijo izplačil iz sheme.

Komisija meni, da simetrija v davčnem obravnavanju vplačil in izplačil za domače in tuje sheme ni zadostna v delu, v katerem se vplačila v domače sheme lahko uveljavljajo kot davčna olajšava oziroma so izvezeta od plačila davka, izplačila pa so obdavčena, medtem ko vplačila v tuje sheme ne morejo biti predmet davčne olajšave, niti niso ta izplačila obdavčena.

Davčne olajšave, ki so priznane za pokojninske zavarovalne sheme, sklenjene z domačimi pokojninskimi institucijami, primarno v obliki oprostitve plačila davka v višini, ki je enaka znesku vplačil v shemo. Oprostitev plačila davka pomeni, da so domače pokojninske sheme še posebej privlačne, čeprav so izplačila obdavčena kasneje. Dejstvo davčne simetrije za tuje sheme pokojninskega zavarovanja ne more nadomestiti izgubljene davčne olajšave.

Danska mora priznati, da morajo sheme pokojninskih zavarovanj, sklenjene v pokojninskih institucijah s sedežem v drugih državah članicah, imeti enake davčne olajšave kot domače sheme pokojninskega zavarovanja. Samo v primeru, da Danska ni upravičena do obdavčitve izplačila iz sheme pokojninskega zavarovanja, je lahko relevantno obravnavanje z vidika doslednosti davčnega sistema. Danska lahko obdavči vsa izplačila iz sheme imetnikom polic, ki stanujejo na Danskem, ne glede na to ali je bila shema sklenjena na Danskem ali drugje. Danska izgubi to pravico samo, če se imetnik police preseli v drugo državo.

Komisija tudi ugotavlja, da v danskem davčnem sistemu ni bila vzpostavljena potrebna davčna doslednost, saj je Danska s številnimi državami sklenila sporazume o dvojni obdavčitvi, kar pomeni, da doslednost davčnega sistema ni dosežena glede posameznih davkoplačevalcev v smislu tesne povezanosti med olajšavami in obdavčitvijo izplačil iz sheme.

Konvencije o dvojni obdavčitvi, ki sledijo vzorcu OECD zagotavljajo, da izplačila iz pokojninskih shem niso obdavčena niti v državi, kjer ima zavarovanec prebivališče, niti v državi kjer ima sedež pokojninska institucija. Iz navedenih konvencij izhaja, da se izplačila iz shem pokojninskega zavarovanja lahko obdavčijo samo v državi, kjer prebiva upravičenec do pokojnine. Ti sporazumi pomenijo, da se je Danska odpovedala pravici do obdavčitve izplačil pokojninskih institucij s sedežem na Danskem. To je res ne glede na to ali so vplačila v pokojninsko zavarovalno shemo bila predmet davčnih olajšav na Danskem. Po drugi strani Danska lahko obdavči pokojninska izplačila imetnikom polic, ki prebivajo na Danskem, čeprav so bila vplačila v shemo izvedena v eni izmed držav, ki je pogodbenica konvencije.

Druge konvencije o dvojni obdavčitvi vsebujejo določbe, ki dovoljujejo imetnikom polic, da uveljavljajo zmanjšanje davčne osnove za vplačila v tuje pokojninske zavarovalne sheme. Osebe, ki se preselijo na Dansko iz ene izmed teh držav lahko torej obdržijo svoje pokojninsko zavarovanje v domači državi in uveljavljajo zmanjšanje davčne osnove za vplačila v shemo od svojega obdavčljivega dohodka na Danskem. Določbe o olajšavah v navedenih konvencijah kažejo na to, da danska pravila, ki ne dovoljujejo davčnih olajšav za vplačila v tuje pokojninske zavarovalne sheme niso dosledna.

(¹) UL 1977 L 366, str. 15.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Bundesfinanzhofs z dne 18. marca 2004 v zadevi Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und Studienreisen GmbH

(Zadeva C-200/04)

(2004/C 190/07)

Bundesfinanzhofs je s sklepom z dne 18. marca 2004 v zadevi Finanzamt Heidelberg proti iSt internationale Sprach- und

Studienreisen GmbH, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 5. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Bundesfinanzhofs predlaga Sodišču, da odloči o naslednjem vprašanju:

Ali velja posebna ureditev za potovalne agente iz člena 26 Direktive 77/388/EGS (¹) tudi za transakcije organizatorja t.i. „High-school programov“ in „College-programov“ z bivanjem v tujini od treh do desetih mesecev, ki jih udeležencem ponudi v svojem imenu, za izvedbo pa uporablja storitve drugih davčnih zavezancev?

(¹) UL L 145, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Landgericht Frankfurt am Main (Nemčija) z dne 28. aprila 2004 v zadevi Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelpezialitäten GmbH

(Zadeva C-203/04)

(2004/C 190/08)

Landgericht Frankfurt am Main je s sklepom z dne 28. aprila 2004 v zadevi Gebrüder Stolle GmbH & Co.KG proti Heidegold Geflügelpezialitäten GmbH, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 7. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Landgericht Frankfurt am Main predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

Ali se mora člen 10(1) Uredbe (EGS) št. 1538/91 z dne 5. junija 1991 (tržni standardi za perutnino) razlagati tako, da je označba „nadzorovana vzreja“ pri označevanju v skladu s členom 1(3a) Direktive 79/112/EGS način reje v smislu člena 10(1) Uredbe (EGS) št. 1538/91?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione, peti civilni oddelek (Italija) z dne 18. februarja 2004 v zadevi Ministero dell'Economia e delle Finanze in Agenzia delle entrate proti FCE Bank plc.

(Zadeva C-210/04)

(2004/C 190/09)

Corte Suprema di Cassazione, peti civilni oddelek, je s sklepom

z dne 18. februarja 2004 v zadevi Ministero dell'Economia e delle Finanze in Agenzia delle entrate proti FCE Bank plc., ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 12. maja 2004, predlagala Sodišču Evropskih skupnosti, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- a) Ali je treba člena 2(1) in 9(1) Šeste direktive razlagati tako, da se podružnica družbe, ki ima sedež v drugi državi (članici Evropske unije ali tretji državi), ki je organizirana kot proizvodna enota, lahko obravnava kot avtonomni subjekt, da torej med tema dvema subjektoma obstaja pravno razmerje, kar ima za posledico, da se za storitve, ki jih opravi materska družba plača DDV? Ali se v takem primeru lahko uporabi merilo arm's length iz člena 7(2) in (3) Vzorčne konvencije OECD o odpravi dvojne obdavčitve in Konvencije z dne 21. oktobra 1988 med Italijo ter Združenim kraljestvom in Severno Irsko? Ali lahko v primeru cost-sharing agreement o opravljanju storitev za podružnico govorimo o pravnem razmerju? Če je odgovor na to pritrdilen, kakšni so pogoji za obstoj navedenega pravnega razmerja? Ali je treba pojem pravnega razmerja treba izpeljati iz nacionalne zakonodaje ali prava Skupnosti?
- b) Ali se lahko in v kakšni meri stroške navedenih storitev prenese na podružnico kot protiplačilo za opravljene storitve v smislu člena 2 Šeste direktive, ne glede na njihovo višino in neodvisno od doseganja poslovnih koristi?
- c) Če se šteje, da se za opravljanje storitev med matersko družbo in podružnico v načelu ne plačuje DDV, zato ker namembno podjetje ni avtonomni subjekt in zato med dvema subjektoma ne obstaja pravno razmerje ter v primeru, da ima družba mati sedež v drugi državi članici Evropske unije, ali je nacionalna upravna praksa, ki šteje, da se v takem primeru storitve obdavči, v nasprotju s pravico do ustanavljanja iz člena 43 Pogodbe ES?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Oberster Gerichtshof z dne 29. aprila 2004 v zadevi Ewald Burtscher proti Josef Stauderer

(Zadeva C-213/04)

(2004/C 190/10)

Oberster Gerichtshof je s sklepom z dne 29. aprila 2004 v zadevi Ewald Burtscher proti Josef Stauderer, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 19. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Oberste Gerichtshof predlaga Sodišču, da odloči o naslednjem vprašanju:

Ali je potrebno člen 56 ES razlagati tako, da je v nasprotju z nacionalno zakonodajo (Vorarlberger Grundverkehrsgesetz – Zakon o prometu z zemljišči dežele Vorarlberg), ki v primeru pridobitve zemljišča s pravnim poslom, za katerega ni potrebno dovoljenje upravnega organa za promet, nepravočasna izjava pridobitelja o tem, da je zemljišče zazidano, da pridobitev ni opravljena zaradi počitniškega namena in da je avstrijski državljan ali pa ga je treba obravnavati enako, vodi do neveljavnosti pravnega posla, ki učinkuje za nazaj?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 19. maja 2004

(Zadeva C-214/04)

(2004/C 190/11)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Ulrich Wölker in Antonio Aresu, zastopnika, je dne 19. maja 2004 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika, s tem da je do danes obdržala ureditev, ki dovoljuje uporabo halogeniranih klorofluorogljikovodikov v protipožarnih napeljavah izven meja in pogojev, ki so določeni v členu 5(3) Uredbe (ES) št. 2037/2000 (!) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč, ni izpolnila obveznosti iz omenjenega predpisa;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe:

Komisija navaja, da se izjeme iz Dekreta z dne 3. oktobra 2001, ki ga je izdal Ministro dell'ambiente e della tutela del territorio (minister za okolje in urejanje prostora) uporabljajo za različne primere, ki niso pokriti z izjemo iz Uredbe št. 2037/2000 in da je torej področje uporabe takih izjem občutno širše od tistega, ki je dovoljen s samo uredbo. V delu, kjer dovoljuje uporabo halogeniranih klorofluorogljikovodikov (HCFC) v protipožarnih napeljavah v primerih, ki niso dovoljeni z Uredbo št. 2037/2000, italijanski predpis ni v skladu s pravom Skupnosti.

(¹) UL L 244, 29.9.2000, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Østre Landsret z dne 14. maja 2004 v zadevi Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen

(Zadeva C-215/04)

(2004/C 190/12)

Østre Landsret (Regionalno Sodišče za Vzhod) je s sklepom z dne 14. maja 2004 v zadevi Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 21. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo v predhodno odločanje naslednja vprašanja:

1) Ali je treba izraz „kadar to ni mogoče“ v členu 2(g)(ii) Uredbe št. 259/93 (¹) razumeti tako, da odobreni zbiralec ne more biti avtomatično tudi prijavitelj izvoza odpadkov za reciklažo?

Če je odgovor pritrdilen: katera merila določajo ali je odobreni zbiralec lahko prijavitelj izvoza odpadkov za reciklažo?

Ali je lahko merilo dejstvo, da je povzročitelj odpadkov neznan ali, da je tako veliko povzročiteljev odpadkov, da je njihov posamični prispevek tako skromen, da bi bilo nerazumno zahtevati, da bi moral vsak od njih posamično prijaviti izvoz odpadkov?

2) Ali člen 7(2) Uredbe št. 259/93 v povezavi s členom 7(4)(a), predvsem prva in druga alineja, omogoča, da pristojni organi države odpreme ugovarjajo proti določeni prošnji za odobritev izvoza odpadkov za namene recikliranja, če prijavitelj ne sporoči podatkov o tem, da bo obdelava zadevnih odpadkov v obratu prejemnika, z okolje-varstvenega gledišča, bilo enakega standarda kot to zahtevajo nacionalna pravila v državi odpreme?

3) Ali je treba prvo alinejo člena 6(5) Uredbe št. 259/93 razlagati tako, da je treba šteti, da je zahteva po sporočitvi podatkov o sestavi odpadkov izpolnjena, če prijavitelj navede, da so zadevni odpadki le ene določene vrste, na primer, „elektronski odpadki“?

4) Ali je treba člen 7(1) in (2) Uredbe št. 259/93 razlagati tako, da začne rok iz člena 7(2) teči, ko je pristojni organ namembne države poslal potrditev, ne glede na dejstvo, da pristojni organ države odpreme meni, da ni dobil vseh potrebnih podatkov iz člena 6(5)?

Če je odgovor negativen: katere podatke mora vsebovati prijava predenj lahko začne teči 30-dnevni rok iz člena 7(2)?

Ali ima dejstvo, da je 30-dnevni rok za odgovor potekel, za pravno posledico, da pristojni organ ne more več ugovarjati oziroma zahtevati dodatnih podatkov?

(¹) Uredba Sveta (EGS) št. 259/93 z dne 1. februarja 1993 o nadzoru in kontroli pošiljk odpadkov znotraj Evropske skupnosti, v Skupnost in iz nje (UL L 30, str.1).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Consiglio di Stato (Italija) kot sodnega organa, peti oddelek, z dne 27. januarja 2004 v zadevi SABA Italia SpA proti Commune di Bolzano in SEAB SpA

(Zadeva C-216/04)

(2004/C 190/13)

Consiglio di Stato kot sodni organ, peti oddelek, je s sklepom z dne 27. januarja 2004 v zadevi SABA Italia SpA proti Commune di Bolzano in SEAB SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 24. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predlagal, da odloči o naslednjem predhodnem vprašanju:

„Ali je neposredna oddaja, torej z odstopanjem od načinov izbire sopogodbena iz Direktive 92/50/EGS (¹), upravljanja plačljivih javnih parkirišč delniški družbi, katere kapital je v celoti javen, na podlagi člena 44(6b) zakona Regije Trentino-Alto Adige z dne 4.1.1993, št. 1, ki je bil spremenjen s členom 10 regionalnega zakona z dne 23.1.1998, št. 10, združljiva s pravom Skupnosti, predvsem s svobodo opravljanja storitev, prepovedjo diskriminacije ter obveznostjo enakega obravnavanja, transparentnosti ter proste konkurence iz členov 12, 45, 46, 49 in 86 Pogodbe?“

(¹) UL L 209, 24.7.1992, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Corte Suprema di Cassazione - peti civilni oddelek (Italija) z dne 23. marca 2004 v zadevi Ministero dell'economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato in Cassa di Risparmio di San Miniato SpA

(Zadeva C-222/04)

(2004/C 190/14)

Corte Suprema di Cassazione - peti civilni oddelek je s sklepom z dne 23. marca 2004 v zadevi Ministero dell'economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze SpA, Fondazione Cassa di Risparmio di San Miniato in Cassa di Risparmio di San Miniato SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 28. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe z naslednjimi vprašanji:

a) Ali je vrsto subjektov (npr. bančne ustanove), ustanovljenih na podlagi zakona št. 218 iz leta 1990 in zakonskega

dekreta št. 356 iz leta 1990 ter kasnejših sprememb, ki imajo lahko večinski delež v družbah bančne dejavnosti ter upravljajo z navedenimi deleži, te družbe pa predstavljajo pomemben delež gospodarskih operaterjev na trgu, ki jim odvisna podjetja prepustijo dobiček, treba obravnavati tako, da se zanje uporablja – čeprav so jim zaupane naloge, ki imajo socialno funkcijo – ureditev Skupnosti na področju konkurence? Ali glede na ureditev sprejeto z zakonskim dekretom št. 153 iz leta 1999 možnost, ki je bila ponujena navedenim ustanovam, da porabijo dohodke od prodaje deležev za nakup in upravljanje ustreznih deležev v drugih podjetjih, tudi bančne dejavnosti, ter večinskih deležev v podjetjih, ki niso banke, za različne namene, med drugim za razvoj ekonomskega sistema, prav tako pomeni opravljanje gospodarske dejavnosti za namene konkurenčnega prava Skupnosti?

b) Ali iz navedenega izhaja, da se za navedene subjekte – v ureditvi iz zakona št. 218 iz leta 1990 in zakonskega dekreta št. 356 iz leta 1990 in spremembe, kot tudi reforma iz zakona št. 461 iz leta 1998 in zakonskega dekreta št. 153 iz leta 1999 – uporablja zakonodaja Skupnosti na področju državnih pomoči (členi 81-88 Pogodbe ES) glede ugodnejšega davčnega režima, ki velja zanje?

c) Ali v primeru pritrdilnega odgovora na prejšnje vprašanje poseben režim neposrednega obdavčenja za izplačane dividende, kar je predmet tega postopka, predstavlja oziroma ne predstavlja državne pomoči na podlagi člena 87 Pogodbe ES?

d) V primeru pritrdilnega odgovora na vprašanje pod točko b, ali je odločba Komisije Evropskih skupnosti z dne 22. avgusta 2002 (¹) tako kot je navedena v tem sklepu in s katero je bilo odločeno, da se za ustanove bančne narave predpisi o državnih pomočeh ne uporabljajo, veljavna z vidika zakonitosti in z vidika dejstva, da ne vsebuje obrazložitve, oziroma da je obrazložitev nezadostna?

e) Ne glede na to, ali se uporabljajo predpisi s področja državnih pomoči, ali priznavanje ugodnejšega davčnega režima pri izplačilu dobička bank – prejemnic, ki so izključno nacionalne, pod nadzorom ustanov, ki dobiček prejmejo, oziroma podjetja, katerih deleži so bili kupljeni s prihodkom prodaje deležev v bančnih družbah – prejemnicah, pomeni diskriminacijo odvisnih podjetij v primerjavi z drugimi podjetji, ki delujejo na upoštevnem trgu ter kršitev načel svobode ustanavljanja in prostega pretoka kapitala iz členov 12, 43 in naprej, 56 in naprej Pogodbe ES.

(¹) UL L 55, 1.3.2003, str. 56.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Finski, vložena dne 1. junija 2004

(Zadeva C-225/04)

(2004/C 190/15)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Huttunen in K. Simonsson, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 1. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Finski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, da:

1. ugotovi, da Republika Finska ni izpolnila obveznosti iz člena 2 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/106/ES z dne 19. decembra 2001 o spremembi Direktive Sveta 95/21/ES o uveljavitvi mednarodnih standardov za varnost ladij, preprečevanje onesnaževanja ter pogoje za življenje in delo na ladjah, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti in plujejo v vodah v pristojnosti držav članic (pomorska inšpekcija) ⁽¹⁾, ker ni sprejela zakonov in drugih predpisov potrebnih za prenos direktive ali o njih vsaj ni obvestila Komisije.
2. Republiki Finski naloži stroške v plačilo.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok za prenos Direktive je potekel z dne 22. julija 2003.

⁽¹⁾ UL L 19 z dne 22. januarja 2002, str. 17.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) - prvi bis oddelek - z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med družbo „La Cascina“ Coop.a.r.l. ter družbo Zilch S.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze in Pedus Service P. Dussman in drugi

(Zadeva C-226/04)

(2004/C 190/16)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – prvi bis oddelek - je s sklepom z dne 22. aprila 2004, v postopku, ki poteka med družbo „La Cascina“ Coop.a.r.l. ter družbo Zilch S.r.l. proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze in Pedus Service P. Dussman in drugi, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predlagal, da odloči o naslednjih predhodnih vprašanjih:

- 1) ali je treba člen 29(1)(e) in (f) Direktive 92/50/EGS ⁽¹⁾ z dne 18. junija 1992 razlagati tako, da je zakonodajalec Skup-

nosti s tem, ko je uporabil dikcijo „ni izpolnjeval obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost v skladu z zakonskimi predpisi države, v kateri je bil ustanovljen ali s predpisi države naročnika“ oziroma „ni izpolnil obveznosti v zvezi s plačevanjem davkov v skladu z zakonskimi predpisi države naročnika“, imel namen omejiti se – samo in izključno – na primer, v katerem podjetje samo – na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju (oziroma vsekakor v času pred oddajo javnega naročila) – v celoti in pravočasno poravna te obveznosti?

- 2) ali je posledično treba italijanski nacionalni predpis, ki te člene prenaša (člen 12(d) in (e) Zakonskega dekreta z dne 17. marca 1995, št. 157) – v delu, v katerem z odstopanjem od prej navedenega predpisa Skupnosti, dovoljuje izključitev iz sodelovanja na natečaju tistih podjetij, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno zavarovanje in varstvo za delavce v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ oziroma, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili davkov in pristojbin v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ – nujno razlagati z izključnim poudarkom na neizpolnitvi – ki se ugotavlja na zgoraj omenjeni dan (na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju; oziroma tik pred, četudi začasno, oddajo naročila) – teh obveznosti, pri čemer se poznejša izpolnitev ne upošteva?

- 3) ali pa je nasprotno mogoče (v primeru, da bi bilo glede na zgoraj navedeno v točki 2 ugotovljeno, da nacionalni predpis ni v skladu z namenom in funkcijo predpisa Skupnosti) dovoliti nacionalnemu zakonodajalcu, da bi v luči omejitev, ki jih mora ta spoštovati pri prenosu pravil Skupnosti, vsebovanih v omenjeni direktivi, dovolil možnost sodelovanja na natečaju podjetjem, ki čeprav svojih obveznosti nimajo poravnanih na dan ko se izteče rok za sodelovanje pri natečaju, dokažejo, da lahko te obveznosti poravnajo pred oddajo naročila (ter da so že opravile določena pozitivna dejanja v tej smeri)?

- 4) ter, v primeru, da bi bila razlaga iz točke 3 sprejemljiva – kar bi posledično omogočilo uvedbo bolj fleksibilnih pravil, kot so tista na podlagi bolj stroge razlage „izpolnitve“ obveznosti, o kateri govori zakonodajalec Skupnosti – ali je takšna ureditev v nasprotju s temeljnimi načeli Skupnosti, kot na primer načelom enakega obravnavanja vseh državljanov Unije ali – za primere javnega natečaja – načelom par condicio za vsa podjetja, ki bi hotela sodelovati na takem natečaju?

⁽¹⁾ UL L 209, 24.7.1992, str. 1

Pritožba Marie - Luise Lindorfer zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 18. marca 2004 v zadevi M. - L. Lindorfer proti Svetu Evropske unije, T-204/01, vložena dne 5. aprila 2004

(Zadeva C-227/04 P)

(2004/C 190/17)

Marie - Luise Lindorfer, ki jo zastopata G. Vandersanden in L. Levi, je dne 2. junija 2004 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 18. marca 2004 v zadevi M. - L. Lindorfer proti Svetu Evropske unije, T-204/01.

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 18. marca 2004 v zadevi T-204/01;
- posledično, ugoti tožbenemu zahtevku pritožnice na prvi stopnji in,
- razglasi za nično odločbo tožene stranke z dne 3. novembra 2000, ki določa dobo 5. let, 5. mesecev in 8. dni za prispevke, ki se jih upošteva za pokojnino Skupnosti pritožnice po prenosu njenih pravic do pokojnine pridobljenih v Avstriji pred začetkom dela za Evropske skupnosti in kolikor je to potrebno, razglasitev za nično odločbo Sveta Evropske unije z dne 31. maja 2001 o zavrnitvi ugovora pritožnice z dne 2. februarja 2001;
- naloži toženi stranki, da na popravljene pravne podlage določi nove, tokrat zakonite prispevke, ki se jih upošteva za pokojnino Skupnosti pritožnice po prenosu njenih pravic do pokojnine pridobljenih v Avstriji;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka na prvi in pritožbeni stopnji.

Pritožbeni razlogi in bistvene navedbe

Sodišče prve stopnje je kršilo člen 141 ES, člen 10(4)(b) splošnih izvedbenih določb ⁽¹⁾, načelo prepovedi diskriminacije in obveznost obrazložitve.

Ker je menilo, da bi Svet lahko upravičeno in utemeljeno upošteval v formuli za preračun aktuarske dejavnike vezane na starost in spol zainteresirane osebe, je Sodišče prve stopnje kršilo načelo prepovedi diskriminacije, zlasti v delu, kjer enako obravnava moške in ženske. V zvezi s formulo za preračun pravic pridobljenih v prvi nacionalni ureditvi pokojnin v sistem Skupnosti, je Sodišče prve stopnje potrdilo upoštevanje dejavnika, ki upošteva razlike glede na spol delavca in na manj

ugoden način obravnava delavke, ter utemeljilo takšen dejavnik s proračunskimi razlogi. Sodišče prve stopnje je kršilo obveznosti obrazložitve s tem, da ni odgovorilo na navedbe pritožnice, katerih namen je bil dokazati, da proračunsko ravnovesje ne bi bilo doseženo z upoštevanjem aktuarskega dejavnika pri preračunu prispevkov v pokojninski sistem Skupnosti.

Sodišče prve stopnje ni odločalo o veljavnosti obstoja obeh različic, katerih namen je izvedba člena 11(2) Priloge VIII Kadrovske predpise, vendar na različen način bodisi upoštevalo datum prenosa pravic iz pokojninskega zavarovanja, bodisi datum imenovanja uradnika. Z omejitvijo le na obravnavanje osnovne plače uradnika ob upokojitvi in s tem, da ni proučilo še števila prispevkov, Sodišče prve stopnje ni odgovorilo na navedbe pritožnice in ni izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve.

Sodišče prve stopnje je glede na dejansko stanje in zlasti glede na primere, ki jih je navedla pritožnica presodilo nepravilno. Če izhajamo iz domneve, da so nihanja različnih nacionalnih valut posledica okoliščin izven Skupnosti, to v ničemer ne opravičuje le-teh, da skrbijo, zlasti za svoje osebe, za spoštovanje načela prepovedi diskriminacije in v tem primeru, da določijo, skladno s tem načelom, pravila za preračun v pokojninski sistem Skupnosti pravice do pokojnine pridobljene pri nacionalnem nosilcu. To zlasti pomeni, da Svet ne bi smel uporabiti formul za preračunanje, ki ne spoštujejo načela prepovedi diskriminacije. Ugotovljeno pa je, da je temu tako. Dejansko se, glede na načelo prepovedi diskriminacije, prenešeni zneski ob zapustitvi nacionalnega nosilca pokojninskega zavarovanja ne razlikujejo po tem ali izhajajo iz države z „nestabilno valuto“ ali pa države s „stabilno valuto“. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je obravnavanje teh zneskov bilo odvisno od tega za katero državo gre, saj so preneseni iz držav z „nestabilno valuto“ bili obravnavani bolj ugodno. Sodišče prve stopnje ni proučilo in je a fortiori pokazalo v čem bi to razlikovanje v obravnavanju bilo objektivno utemeljeno. Dejstvo, da bi to izhajalo iz okoliščin, ki niso nastale zaradi ravnanja Skupnosti, ne bi predstavljalo take utemeljitve, ker je Svet odločil o obstoju obeh možnosti in o tem za koga veljajo.

⁽¹⁾ Odločba Sveta z dne 13. julija 1992 o določitvi splošnih izvedbenih določb o uporabi člena 11(1) in (2) priloge VIII kadrovske predpisev in razveljavitvi poglavij IV in V Odločbe Sveta z dne 26. januarja 1970 kot je bila spremenjena z Odločbo Sveta z dne 19. decembra 1994.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) - prvi bis oddelek - z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med Konzorcijem G.f.M. proti Ministero della Difesa ter družbi Coop.a.r.l. „La Cascina“ in družbi Zilch S.r.l.

(Zadeva C-228/04)

(2004/C 190/18)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – prvi bis oddelek - je s sklepom z dne 22. aprila 2004 v postopku, ki poteka med Konzorcijem G.f.M. proti Ministero della Difesa ter družbi Coop.a.r.l. „La Cascina“ in družbi Zilch S.r.l., ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predlagal, da odloči o naslednjih predhodnih vprašanjih:

- 1) ali je treba člen 29(1)(e) in (f) Direktive 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 razlagati tako, da je zakonodajalec Skupnosti s tem, ko je uporabil dikcijo „ni izpolnjeval obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost v skladu z zakonskimi predpisi države, v kateri je bil ustanovljen ali s predpisi države naročnika“ oziroma „ni izpolnil obveznosti v zvezi s plačevanjem davkov v skladu z zakonskimi predpisi države naročnika“, imel namen omejiti se – samo in izključno – na primer, v katerem podjetje samo – na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju (oziroma vsekakor v času pred oddajo javnega naročila) – v celoti in pravočasno poravna te obveznosti?
- 2) ali je posledično treba italijanski nacionalni predpis, ki te člene prenaša (člen 12(d) in (e) Zakonskega dekreta z dne 17. marca 1995, št. 157) – v delu, v katerem z odstopanjem od prej navedenega predpisa Skupnosti, dovoljuje izključitev iz sodelovanja na natečaju tistih podjetij, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili prispevkov za socialno zavarovanje in varstvo za delavce v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ oziroma, ki „nimajo poravnanih obveznosti v zvezi s plačili davkov in pristojbin v skladu z italijansko zakonodajo ali zakonodajo države, v kateri imajo svoj sedež“ – nujno razlagati z izključnim poudarkom na neizpolnitvi – ki se ugotavlja na zgoraj omenjeni dan (na dan ko se izteče rok za predložitev vloge za udeležbo na javnem natečaju; oziroma tik pred, četudi začasno, oddajo naročila) – teh obveznosti, pri čemer se poznejša izpolnitev ne upošteva?

3) ali pa je nasprotno mogoče (v primeru, da bi bilo glede na zgoraj navedeno v točki 2 ugotovljeno, da nacionalni predpis ni v skladu z namenom in funkcijo predpisa Skupnosti) dovoliti nacionalnemu zakonodajalcu, da bi v luči omejitev, ki jih mora ta spoštovati pri prenosu pravil Skupnosti, vsebovanih v omenjeni direktivi, dovolil možnost sodelovanja na natečaju podjetjem, ki čeprav svojih obveznosti nimajo poravnanih na dan ko se izteče rok za sodelovanje pri natečaju, dokažejo, da lahko te obveznosti poravnajo pred oddajo naročila (ter da so že opravile določena pozitivna dejanja v tej smeri)?

4) ter, v primeru, da bi bila razlaga iz točke 3 sprejemljiva – kar bi posledično omogočilo uvedbo bolj fleksibilnih pravil, kot so tista na podlagi bolj stroge razlage „izpolnitve“ obveznosti, o kateri govori zakonodajalec Skupnosti – ali je takšna ureditev v nasprotju s temeljnimi načeli Skupnosti, kot na primer načelom enakega obravnavanja vseh državljanov Unije ali – za primere javnega natečaja – načelom par condicio za vsa podjetja, ki bi hotela sodelovati na takem natečaju?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg, vložena dne 7. junija 2004

(Zadeva C-236/04)

(2004/C 190/19)

Komisija Evropskih skupnosti, ki ga zastopa M. Shotter, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 7. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da s tem, da ni sprejelo potrebnih zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov za uskladitev z

— Direktivo 2002/19/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) ⁽¹⁾,

- Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) ⁽¹⁾,
- Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) ⁽²⁾,
- Direktivo 2002/22/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽³⁾

ali pa, da s tem da ni posredovalo zadevnih predpisov Komisiji, Veliko vojvodstvo Luksemburg ni izpolnilo obveznosti iz člena 18 Direktive o dostopu, člena 18 Direktive o odobritvi, člena 28 Okvirne direktive in člena 38 Direktive o univerzalnih storitvah.

2. Velikemu vojvodstvu Luksemburg naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok določen za prenos direktiv je potekel dne 24. julija 2003.

- ⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 7.
- ⁽²⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21.
- ⁽³⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.
- ⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 7. junija 2004

(Zadeva C-238/04)

(2004/C 190/20)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata O. Beynet in A. Whelan, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 7. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Francoski republiki.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, da:

1. ugotovi, da Francoska republika, s tem da ni pravilno prenesla členov 1 in 2(3) Direktive 90/388/EGS o konkurenci na trgih za telekomunikacijske storitve ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivama 95/51/ES ⁽²⁾ in 96/19/ES ⁽³⁾, ni izpolnila obveznosti iz omenjene direktive, kot tudi iz člena 249(3) (prej člen 189) Pogodbe;
2. Francoski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Francoski pravni red ni skladen s pravom Skupnosti glede pogojev dovoljenja kabelskim operaterjem za izvajanje telekomunikacijskih storitev.

Glede izvajanja telefonskih storitev določa francoska ureditev obveznost posvetovanja z občinami ali njihovimi združenji pred podelitvijo dovoljenja za izvajanje telefonske storitve na kabelskih omrežjih. Ta obveznost predstavlja številne težave v zvezi s členom 2(3) Direktive 90/388/EGS, spremenjene z Direktivo 96/19/ES, in sicer pomanjkanje transparentnosti postopka posvetovanja, nesorazmernost pooblastila za odločanje po prostem preudarku mestnih uprav pri oblikovanju njihovih mnenj, negotovost, povezana z nepristranskostjo postopka zaradi vezi med nekaterimi mestnimi upravami ter operaterji, diskriminatorni vidik postopka, ki se ne uporablja za druge ponudnike telekomunikacijskih storitev ter nevarnost diskriminacije med različnimi kabelskimi operaterji.

Ureditev, po kateri morajo kabelski operaterji dosledno obveščati vse občine, v katerih uvajajo svoja omrežja, ustvarja zanje dodatno obveznost v odnosu do splošne ureditve proste ponudbe, ki se uporablja za ostale operaterje telekomunikacijskih storitev. Ker tako različno obravnavanje nima nobenega objektivnega razloga, je francoska ureditev v tem pogledu diskriminatorna in v nasprotju s kombinacijo členov 1 in 2(3) Direktive 90/388/CEE, kakor je bila spremenjena z Direktivama 95/51/ES in 96/19/ES.

⁽¹⁾ UL L 192, 24.7.1990, str. 10.

⁽²⁾ Direktiva Komisije 95/51/ES z dne 18.10.1995, o spremembah Direktive 90/388/EGS v zvezi z odpravo omejitev pri uporabi omrežij kabelske televizije za zagotavljanje že liberaliziranih telekomunikacijskih storitev (UL L 256, 26.10.1995, str. 49).

⁽³⁾ Direktiva Komisije 96/19/ES z dne 13.3.1996, o spremembah Direktive 90/388/EGS v zvezi z vzpostavitvijo neomejene konkurence na tržišču telekomunikacij.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Belgiji, vložena dne 8. junija 2004

(Zadeva C-240/04)

(2004/C 190/21)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa M. Shotter, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 8. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Belgiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da s tem, da ni sprejela potrebnih zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov za uskladitev z

- Direktivo 2002/19/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) ⁽¹⁾,
- Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) ⁽²⁾,
- Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) ⁽³⁾,
- Direktivo 2002/22/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽⁴⁾

ali pa, da s tem da ni posredovala zadevnih predpisov Komisiji, Kraljevina Belgija ni izpolnila obveznosti iz člena 18 Direktive o dostopu, člena 18 Direktive o odobritvi, člena 28 Okvirne direktive in člena 38 Direktive o univerzalnih storitvah.

2. Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok določen za prenos direktiv je potekel dne 24. julija 2003.

⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 7.

⁽²⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21.

⁽³⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.

⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

Pritožba M. zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 21. aprila 2004 v zadevi M. proti Sodišču Evropskih skupnosti, T-172/01, vložena dne 5. aprila 2004

(Zadeva C-243/04 P)

(2004/C 190/22)

M., ki jo zastopa H. Tagaras, avocat, je dne 9. junija 2004 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (prvi senat) z dne 21. aprila 2004 v zadevi M. proti Sodišču Evropskih skupnosti, T-172/01.

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razglasi zadevno pritožbo za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi izpodbijano sodbo in rzsodi, da ima pravico do vdovske pokojnine v skladu s členom 27 Priloge VIII Kadrovskih predpisov;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji in tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V izpodbijani sodbi so napake v postopku v smislu člena 58 Statuta Sodišča in kršitve prava Skupnosti v smislu te iste določbe. Pritožnica se prav tako sklicuje na Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, zlasti pravico do poštenega postopka.

Tožbeni razlog napak v postopku zadeva vprašanja dokazov. Ima dva dela. V prvem Sodišče prve stopnje ni upoštevalo dveh notarskih aktov predloženih po zaključku pisnega postopka z namenom, da se odgovori novi dokumentaciji in navedbam iz duplike. Drugi je pa v dejstvu, da Sodišče prve stopnje ni upoštevalo dveh drugih notarskih aktov, ki sta bili priloženi prvotni vlogi in tudi tožbi.

Tožbeni razlog kršitve prava Skupnosti je v tem, da je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo člen 27 Priloge VIII Kadrovskih predpisov s tem, da je napačno pravno presodilo sporazum sklenjen pomladi 1999 med pritožnico in njenim bivšim zakoncem. Pritožba zlasti graja, da izpodbijana sodba ne priznava sporazumu iz leta 1999 naravo pogodbe o preživljanju, ampak ga na arbitraren in zgrešen način označuje kot „čisto vljudnostni“ akt.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgija) z dne 9. junija 2004 v zadevi José Allard proti Institut national d'assurance sociale pour travailleurs indépendants (INASTI)

(Zadeva C-249/04)

(2004/C 190/23)

Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Delovno sodišče v Liègu, Oddelek Neufchâteau) je s sodbo z dne 9. junija 2004 v zadevi José Allard proti Institut national d'assurance sociale pour travailleurs indépendants (INASTI), ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 11. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložila predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

1) Ali člen 13 in naslednji Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 - o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽¹⁾ - predstavljajo oviro za določitev prispevka – kot npr. višji

prispevek na podlagi A. R. št. 289 z dne 31. marca 1984, ki določa nekatere začasne ukrepe za zmanjšanje prihodkov samozaposlenih oseb z namenom zmanjšanja javnih bremen in finančnega ravnovesja socialnega statusa samozaposlenih oseb – z vključitvijo v dohodke iz dejavnosti teh, ki jih je dobila samozaposleni oseba z opravljanjem poklicne dejavnosti na ozemlju druge države članice kot pa te v kateri je obdavčena, glede na to, da na podlagi tega vplačila, samozaposlena oseba ne more zahtevati koristi katerekoli socialne ali druge storitve, ki je v breme tej državi?

2) Ali Rimska pogodba z dne 25. marca 1957 o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti njeni člani 39 do 43 (prej člani 48 do 52) ne nasprotuje temu, da se prispevek izračunan na tej osnovi naloži samozaposlenim osebam, ki izvajajo svojo pravico do prostega gibanja?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti kot je bila spremenjena in dopolnjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2001/83 z dne 2. junija 1983 (UL L 230, str. 6, Priloga I).

SODIŠČE PRVE STOPNJE

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 25. maja 2004

v zadevi T-154/01 *Distilleria F. Palma SpA* proti Komisiji Evropskih skupnosti, ⁽¹⁾

(Uredba (EGS) št. 822/87 — Skupna ureditev trga za vino — Uredba (EGS) št. 1780/89 — Uredba (EGS) št. 2710/93 — Uredba (ES) št. 416/96 — Odstranitev alkohola, pridobljenega z destilacijskimi postopki — Uredba (EGS) št. 3390/90 — Odprodaja za uporabo na trgu z gorivom — Zavrnitev Komisije za spremembo določenih pogojev razpisa — Višja sila — Nepogodbena odgovornost Skupnosti — Dopustnost)

(2004/C 190/24)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi 154/01, *Distilleria F. Palma SpA*, s sedežem v Neaplju (Italija), ki jo zastopa F. Caruso, avocat, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopniki: L. Visaggio, C. Cattabriga, ob sodelovanju A. Dal Ferro), zaradi tožbe, vložene na podlagi členov 235 ES in 288 (pododstavek 2) ES o povrnitvi škode, ki je domnevno nastala zaradi zatrjevanega nezakonitega ravnanja Komisije kot izhaja iz pisma, ki ga je ta institucija naslovila na italijanske organe dne 11. novembra 1996, je Sodišče prve stopnje (drugi senat), v sestavi J. Pirrung, predsednik, in A. W. H. Meij, N. J. Forwood, sodnika; sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator, dne 25. maja 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Tožeci stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 259, 15.9.2001.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 12. maja 2004

v zadevi T-191/01, *André Hecq* proti Komisiji Evropskih skupnosti ⁽¹⁾

(Uradniki — Socialna varnost — Člen 72(1) Kadrovskih predpisov — Povrnitev zdravstvenih stroškov — Huda bolezen — Zavrnitev 100 % povračila nekaterih zdravstvenih storitev)

(2004/C 190/25)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-191/01, *André Hecq*, uradnik Komisije Evropskih skupnosti, stanujoč v Mondercange (Luksemburg), ki ga zastopa Carlos Mourato, avocat, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnik: J. Currall), zaradi razglasitve za nični dveh odločb Službe za izplačilo škod z dne 13. oktobra 2000 in 6. novembra 2000, ki sta zavrnili 100 % povrnitev nekaterih zdravstvenih storitev, opravljenih za soprogo tožeče stranke, je Sodišče prve stopnje (tretji senat) v sestavi J. Azizi, predsednik, ter M. Jaeger in F. Dehousse, sodnika; sodni tajnik: I. Natsinas, administrateur, dne 12. maja 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1) Odločbi Službe za izplačilo škod z dne 13. oktobra 2000 in 6. novembra 2000 sta razglašeni za nični v delu, kjer zavračata 100 % povračilo nekaterih zdravstvenih storitev, opravljenih za soprogo tožeče stranke.

2) Komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 317, 10.11.2001.

Tožba Eurodrive Services and Distribution N.V. proti Uradu za harmonizacijo na notranjem trgu, vložena dne 28. januarja 2004.

(Zadeva T-31/04)

(2004/C 190/26)

(Jezik postopka: španščina)

Eurodrive Services and Distribution N.V., s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska), ki ga zastopata Enrique Armijo Chávarri in Antonio Castán Pérez-Gómez, je dne 28. januarja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za harmonizacijo na notranjem trga (UHNT).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo UHNT (Prvi odbor za pritožbe) z dne 12. novembra 2003, ki je bila izdana v združenih zadevah R 419/2001-1 in R 530/2001-1;
- UHNT naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti: Jesús Gómez Frías

Zadevna znamka Skupnosti: Slikovna znamka „EUROMASTER“ – predlog št. 728.295 za storitve v razredih 39 (prevoznitvo, skladiščenje prevoznih sredstev in njihovih delov) in 41 (storitve organiziranja športnih tekmovanj)

Imetnik izpodbijane znamke ali: Tožeča stranka

Izpodbijana znamka ali znak: Besedne znamke „EUROMASTER“ španska (št. 1.613.599 in št. 1.613.600), francoska (št. 1.624.667), avstrijska (št. 172.243), Beneluks (št. 495.020), danska (št. VR 08 0221991), finska (št. 119.689), angleška (št. 1.454.805 in št.1.455.074), grška (št. 109.184), irska (št. B 146.109), italijanska (št. 608.701), portugalska (št. 270.847 in št. 270.848) in švedska (št. 245.822), za proizvode in storitve iz razredov 12, 16 in 37.

Odločba Oddelka za Ugoditev ugovoru v delu, v ugovore: katerem se nanaša na storitve iz razreda 39 ter zavrnitev v delu, v katerem se nanaša na storitve iz razreda 41.

Odločba Odbora za Zavrnitev pritožbe. pritožbe:

Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje: Nepravilna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ter kršitev člena 73 iste uredbe.

Tožba GfK Aktiengesellschaft proti Uradu za harmonizacijo notranjega trga, vložena dne 8. aprila 2004

(Zadeva T-135/04)

(2004/C 190/27)

(Jezik postopka bo določen v skladu s členom 131(2) Poslovnika – jezik v katerem je bila vložena tožba: nemščina)

GfK Aktiengesellschaft, Nürnberg, (Nemčija), ki jo zastopata U. Brückmann in R. Lange, Rechtsanwälte, je dne 8. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Uradu za harmonizacijo notranjega trga. Nasprotna stranka pred Odborom za pritožbe je bila BUS-Betreuungs- und Unternehmenberatungs-GmbH, München (Nemčija).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- razglasi za nično odločbo prvega Odbora za pritožbe Urada za harmonizacijo notranjega trga, z dne 4. februarja 2004 (Pritožbena zadeva R 327/2003-1);
- zavrne ugovor intervenienta z dne 6. oktobra 2000 iz nemške besedno-slikovne znamke „BUS Betreuungsverbund für Unternehmer und Selbständige e.V.“ (Številka registracije DE 1 127 415);
- toženi stranki naloži stroške v plačilo.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti	Tožeča stranka
Prijavljena Skupnosti: znamka	Besedna znamka „Online Bus“ za storitve razreda 35 (med drugim izdelava statistike na področju gospodarstva, trženja, tržnega razvoja in tržne analize, podjetniško svetovanje in organizacijsko svetovanje)
Imetnik izpodbijane znamke ali	BUS-Betreuungs- und Unternehmensberatungs- GmbH
Izpodbijana znamka ali znak:	Nemška slikovna znamka „BUS“ za storitve razredov 35, 40, 41 in 42 (med drugim podjetniško svetovanje, predvsem organizacijsko svetovanje in svetovanje poslovne ekonomike)
Odločba ugovore:	Oddelka za Zavrnitev zahteve za registracijo
Odločba pritožbe:	Odbora za Zavrnitev pritožbe tožeče stranke
Tožbeni razlogi:	<ul style="list-style-type: none"> — Intervenient ni dokazal uporabe ugovarjane znamke in je zato ugovor v skladu z drugim stavkom člena 43(2) Uredbe (ES) št. 40/94 treba zavrniti. — Med nasprotnima znamkama zaradi odsotnosti znakovne podobnosti ne obstaja verjetnost zmede v skladu s členom 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94.

Tožba Domäne Vorderriss, Rasso Freiherr von Cramer - Klett in Rechtlerverband Pfronten proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 8. aprila 2004

(Zadeva T-136/04)

(2004/C 190/28)

(Jezik postopka: nemščina)

Domäne Vorderriss, Lenggries (Nemčija), Rasso Freiherr von Cramer – Klett, stanujoč v Aschahu i. Chiemgau (Nemčija) in

Rechtlerverband Pfronten, Pfronten (Nemčija), ki jih zastopa Th. Schönefeld, Rechtsanwalt, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 8. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije z dne 22. decembra 2003 o sprejemu seznama območij pomembnih za Skupnost za alpsko biogeografsko regijo v skladu z Uredbo Sveta 92/43/EGS ⁽¹⁾
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeče stranke so lastniki gozdnih zemljišč, ki jih obdelujejo v okviru gozdnega podjetja vsake tožeče stranke in jih je sedaj izpodbijana odločba razglasila za območja, pomembna za Skupnost (OPS) za alpsko biogeografsko regijo.

Tožeče stranke navajajo, da izpodbijana določba posega v temeljne pravice tožnikov, ki se zagotavljajo v okviru splošnih načel pravnega reda Skupnosti. Ta poseg v temeljne pravice je formalno protipraven, ker se pri sprejemu odločbe Komisije (in pri izvajanju Direktive 92/43/EGS ⁽²⁾) ni upoštevalo pravic do udeležbe v postopku prizadetih lastnikov zemljišč.

Nadalje tožeče stranke navajajo, da izpodbijana odločba tudi materialnopravno krši lastninsko pravico tožnikov, ker se pri določanju OPS niso upoštevale lastninska pravica in upravičenja tožnikov (in ostalih prizadetih) in zaradi tega ni bilo opravljeno nobeno tehtanje med interesi nameravane določitve OPS in nasprotnimi zasebnimi interesi toženih strank. Izpodbijana odločba je v nasprotju z Direktivo 92/43/EGS, ker je vprašanje finančne izravnave, ki se mora izplačati, ostalo popolnoma odprto in nerazrešeno.

Poleg tega pa tožeče stranke navajajo, da je izpodbijana odločba nesorazmerna, ker ni sama po sebi primerna za oblikovanje skladne evropske ekološke mreže in je tako „posamična lista“ za eno biogeografsko regijo neprimerna za dosego varstvenega cilja Direktive. Izpodbijana odločba je poleg tega neprimerna, ker ni bila izvedena potrebna celostna koordinacija za celotno ozemlje Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 14, 21.1.2004, str. 21.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst

Tožba Antoniette Camurato Carfagno proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. aprila 2004

(Zadeva T-143/04)

(2004/C 190/29)

(Jezik postopka: francoščina)

Antonietta Camurato Carfagno, stanujoča v Braine - L'Alleud (Belgija), ki jo zastopa Carlos Mourato, avocat, je dne 13. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo z dne 9. aprila 2003 drugostopenjskega ocenjevalca o ocenjevalnem listu (REC) tožeče stranke za obdobje od 1. julija 2001 do 31. decembra 2002;
- razglasi za nično odločbo OPI z dne 11. decembra 2003 o negativnem odgovoru na ugovor tožeče stranke (R/353/03);
- upošteva, da si tožeča stranka pridržuje pravico, da navede dodaten tožbeni razlog zlorabe pooblastil ocenjevalcev in OPI;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, stroškov za pooblaščenca za vročanje, potnih stroškov in stroškov za bivanje kot tudi nagrad odvetnikom.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka nsprotuje svojemu ocenjevalnem listu (v nadaljevanju „REC“) za obdobje od 1. julija 2001 do 31. decembra 2002.

V utemeljitev svojemu zahtevku navaja, da so ocene v njegovem REC očitno napačne, glede na to, da se je med in po tem obdobju zgodilo več dejstev in, da komentarji ocenjevalca in potrjevalca nasprotujejo dodeljeni oceni in obvestitvi. Tožeča stranka med drugim meni, da REC krši člen 43 Kadrovskega predpisa, s tem, da nov sistem ocenjevanja lahko pripelje do podocenitve uradnikov, kar se je po mnenju tožeče stranke zgodilo tudi njej, ob upoštevanju zlasti obveznosti, da se spoštuje povprečje 14/20.

Nadalje tožeča stranka navaja:

- kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku;
- kršitev načela enakega obravnavanja;
- kršitev obveznosti obrazložitve

Tožba Patricie Wauthier in Viviane Deveen proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. maja 2004

(Zadeva T-164/04)

(2004/C 190/30)

(Jezik postopka: francoščina)

Patricia Wauthier in Viviane Deveen, stanujoči v Belgiji, ki ju zastopata Gilles Bounéou in Frédéric Frabetti, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, sta dne 10. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- za tožeči stranki razglasi za nično ocenjevanje za ocenjevalno obdobje 2001 – 2002;
- podredno ocenjevalni list (REC/CDR) razglasi za ničnega za obdobje od 1. julija 2001 do 31. decembra 2002;
- odloči o stroških in nagradah ter jih naloži v plačilo Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe tožečih strank v tej zadevi so identični tistim, ki so navedeni v zadevah T-43/04 in T-47/04.

Tožba Daniela Surgeta proti Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. maja 2004**(Zadeva T-171/04)**

(2004/C 190/31)

(Jezik postopka: francoščina)

Daniel Surget, stanujoč v Cherbourgu (Francija), ki ga zastopa Jean-François Péricaud, avocat, je dne 17. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- Svetu in Komisiji nerazdelno plačilo naloži zneska 909.428 EUR v korist tožeče stranke, ter podredno zneska 740.190 EUR, v obeh primerih skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva vložitve te odškodninske tožbe;
- Svetu Evropske unije in Komisiji Evropskih skupnosti nerazdelno naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe so enake kot v zadevi Arzimendi in drugi proti Svetu in Komisiji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL C 59, 6.3.2004, str. 31.

Tožba Nathalie Heinen proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. maja 2004**(Zadeva T-181/04)**

(2004/C 190/32)

(Jezik postopka: francoščina)

Nathalie Heinen, stanujoč v Ottignies (Belgija), ki jo zastopajo Sebastien Orlandi, Albert Coolen, Jean - Noël Louis in Etienne Marchal, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 17. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo natečajne komisije COM/PB/02, ki je zavrnila uvrstitev tožeče stranke na čakalni seznam,
- naloži toženi stranki plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka, ki se je udeležila notranjega natečaja COM/PB/02 za prehod iz kategorije C v kategorijo B, izpodbija odločbo komisije, da se je ne vpiše na vrstno listo tega natečaja na podlagi rezultatov ustnega izpita, ki so bili, čeprav višji od tistih, ki se jih načeloma zahteva, nezadostni.

Za utemeljitev svojega zahtevka tožeča stranka navaja kršitev obvestila o natečaju, kakor tudi kršitev načela enakega obravnavanja in nediskriminacije.

Glede tega tožeča stranka pojasnjuje, da čeprav obvestilo o natečaju predvideva, da morajo kandidati v svoji prijavi navesti jezik po lastni izbiri, v katerem želijo opravljati predizbirne teste ter ustni izpit, z možnostjo, da za ustni izpit izberejo drug jezik, in da je ta izbira dokončna, naj bi nekateri kandidati imeli možnost spremeniti jezik po vložitvi prijave in nekateri celo na dan ustnega izpita.

III

(Obvestila)

(2004/C 190/33)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 179, 10.7.2004

Prejšnje objave

UL C 168, 26.6.2004

UL C 156, 12.6.2004

UL C 146, 29.5.2004

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
